

la rahwas omma sure kahjoga tunda et  
se nenda on kui kirri ütleb: igga kunning-  
riik mis isikeseks ridus on, lähheb huk-  
ka, ja se kodda mis telsega ridus on,  
langeb. Keik need lahkamissed ja mäs-  
samissed, mis siin ja seal tännini ollid  
olnud, jäid nüüd warsti järrele, sest kel  
wäggi sel woinus, ja ehk selle Ma ülle-  
mad kül omma Ma jaggamisse wasto  
uurisessid ja küssendasid, ommeti piddid  
nemmad pärrast wait jama, ja sedda  
peälegi õigeks tunnistama, ja omma nim-  
me alla kirjutama, et se Ma õigusse  
pärrast nende Kunningatte pärris maaks  
piddi jama. Kui need rummalad ep ol-  
leks unrehti asja noudnud egga Jumma-  
la kasso wasto mäsamist tõstnud, egga  
isikeseks ridus olnud, siis nende riik  
olleks jaggamatta ja mitme pead mah-  
haraiumatta jäänud. Agga nüüd tuli palik  
nende

nende kätte, ja nemmad said seddasam-  
ma tunda, mis Prouhet Jesaias ütleb  
47. p. 10, 11. s. Sest sa olled lootnud  
omma kurjusse peäle, sinno tartus ja  
so tundminne, se on sind saatnud taga-  
ganema sest sa ütliid ommas südda-  
mes, minna ja ei õtski muud enam.  
Sepärrast tulleb so peäle pahha lugu,  
kelle warratsest tullemisest sa ei  
pea enne teadma, ja hädä peab so  
peäle langema mis sa ei woi ärralõp-  
petada, ja ärrahawwitamine tulleb  
äkkitselt so peäle mis sa ei tea.

Nüüd lähhame meie jälle omma jutto-  
ga Turkimale ja kuleme mis seal ennem  
on sündinud nende sda. wäggede wahhel,  
pärrast kui se nou piddamine rahho pärr-  
ast tühaks olli sanud. Sel wahhe ajal ollid